

tett zugának kitergetése, az eltitkolt én nyílt megmutatása. „Kihozni“, ez az a műszó, amely ismeretes a művészi teremtés törvényeit ismerő és végigélő ember előtt — és amely Pollák Illésnek is állandó vívódása, életének igazi kiélése. Lekicsinylés, a teremtő lelki folyamat meg nem értése, volna ennek a lelkek mélyén élő igyekezetnek forma kultusz nevet adni. Nem a megcsinálás külsőségeiről van szó, hanem a gomolygó gondolatok kavargó bizonytalanságában akar az ily fajta lélek olyan rendet vágni, hogy tökéletes harmóniába olvadjon össze a tisztult gondolat és annak külvilágba vetítése. hogy maradék nélküli congruentia legyen az elgondolt és a kifejezett között, hogy a másik agy — a sokféle értelmű közönségé, az olvasótáboré, hallgatóságé, nézőé — akként fogadja be és akként rezonáljon rá, ahogyan a teremtőagy elképzelte. Hatni, emberlelküket formálni, gondolatokat, ha csak rövid időre is befolyásolni: ez az önmagának sem tudatos, sőt talán távoliállónak hitt, de elháríthatatlanul a művészen élő, a művész analízisében, áhitatos meghajlás, kifinomult bok a közönséggel szemben, amelyet egyedeire szétbontani nem szabad, mert — vége a varázslatnak, vége az ujat teremtő ihletnek.

Pollák Illést nemcsak a lelki vonások ezen subjectivuma mutatja művészenek, de eiciteredményei is. Hatott lelkeket formált, indulatokat és érzéseket keltett és nemesített — embereket irányított, vezetett. Tárgyaló termék és előadó asztalok épügy erre a munkára adtak pódiumot alája, mint a könyvek, ujságghasábok, de a hétköznapj kávéházi casinózások is.

Sűrűn panaszozzák, hogy a jogászság körében mindig nagy a vélemények eltérése. Jól eső megállapítam, hogy Pollák Illés ünneplésében teljes volt az összhang: ez egyetértés. Pollák Illés tisztelete, a constetudo erősségével él, ahogy ez alapja, és a diuturnus usus, és szülője a tacitus conscensus populi. A korushoz hálás tisztelettel csatlakozunk.

B. S.

A budapesti ügyvédi kamara az ügyvédi rendtartás értelmében elkészítette 1928. évi működéséről szóló *jelentését*. Lelkiismeretesen beszámol a kar beléletéről, a fegyelmi ügyekről, javaslatokat tesz, illetőleg ismétél az ügyvédkérdés megoldására, foglalkozik és ismerteti kivonatosan az ügyvédi kamara által készített ügyvédi rendtartási javaslatot és kötelességének, de természetes érdeklődésének is eleget téve, megteszi a fontosabb törvényjavaslatokra megjegyzéseit.

Az ügyvédkérdés megoldására vonatkozólag újból felhossa a jegyzői magánmunkálatok megszüntetését, a telekkönyvi beadvá-

nyok kötelező ügyvédi ellenjegyzését stb. Mind olyan javaslat, mely tényleg új munkaalkalmakat adna az ügyvédségnek, régi kívánságok és nem valósultak meg. Reméljük, az új igazságügyminiszter a tőle joggal remélt eréllyel és jóindulattal végre komolyan hozzányul az ügyvédség szanálásához és megvalósítja az ügyvédség régi jogos igényeit. A nyomasztó gazdasági helyzet ellenére az ügyvédség helyzetén lényegesen lehet segíteni, ha az illetékes körök az ügyvédben tényleg az igazságszolgáltatás szervét, a hatóságoknak segítőtjét látják és nem egy felesleges és kellemetlen valakit, aki munkáját okvetetlenkedéssel feltartja. Az igazságügyminiszter ur talán tehet valamit egyes hatóságok e téves felfogásának megváltoztatására. A hatóságoknak be kell látniok, hogy a felek érdekében vannak és nem tudnak igazságos és célszerű határozatot hozni, ha a fél szempontjait jogtudó és kellő képzettséggel bíró képviselő nem ismerteti előttük.

Itt van a közmegebizátások kérdése. A hatóságoknak a kirendelések csak kellemetlenséget okoznak, zalatásoknak teszik ki őket és alaptalan gyanusításoknak adnak alapot, míg központi, az ügyvédi kamarák által történő elosztás esetén lényeges ügyvédpolitikai eszközül szolgálnának az arra reászoruló és érdemes kartársak helyzetén való segítségre.

Amíg a jogi elméletek alapján a vagyontalan fél az ügyvéd rovására és tudta nélkül nagylelkűen egyességet köthet és elengedheti az ellenfélnek az ügyvédi megállapított költségeket és így teljesen elűtheti attól, hogy munkájáért ellenértéket kapjon, addig komoly ügyvédvédelemről beszélni nem lehet. Amíg a hatóságok az ügyvédet a felekkel órák hosszáig sorban állni hagyják, addig a hatóságok nincsenek tisztában az ügyvédség jogszolgáltatási hivatásával. Az ügyvédség most már reméli, hogy az igazságügyminiszter ur ezeken a könnyen orvosolható visszasságokon hamarosan segíteni fog.

Sz—i.

A budapesti ügyvédi kamara április 21-én tartotta rendes évi közgyűlését. Dr. *Papp* József elnök beszámolt a vezetőségnek és a választmánynak a múlt évben ügyvédi és közérdekből tett intézkedéseiről, kezdeményezéseiről. Dr. *Blauner Mór* főtítkárra a jelentés egyes fontosabb részeit világította meg. Dr. *Fábián* Béla, dr. *Helle* László, dr. *Lugmayer* József, dr. *Oppler* Emil, dr. *Vézi* Mátyás és mások szólaltak fel és tettek indítványokat. Öszintén meg kell mondanunk, hogy a közgyűlések lefolyása nem válik az ügyvédség dicséretére. Türelemről, a szónokok nyugodt meghallgatásáról, a kérdések komoly és szakszerű tárgyalásáról nem lehet beszélni. A kollégák a közgyűlést baráti összejövetelül, privát ügyeik megbeszélési alkalmául használják fel és szükség esetén szavaznak, sokszor azt is nehéz megállapítani, hogy miről. Bizunk az ügyvédség fegyelmezettségében, intelligenciájában és a vezetőség ügyességében és reméljük, hogy a következő közgyűlések lefolyása méltó lesz az ügyvédség azon kötelezettségéhez, hogy példát adjon arra, hogyan kell nyugodtan, megértéssel tárgyalni és az ellenvéleményt meghallgatni.

Sz—i.